
Публикуван на: 06-08-2013

Източник: [Портал Европа](#)

(Ройтерс) – Продължителната британска битка за Европа е не само за символите, а и за съдържанието.

(Материалът е публикуван на 5 август 2013)

Съветниците на министър-председателя Дейвид Камерън търсят един или два трофея, които той да може да използва при нови преговори за Договор за Европейския Съюз, а след това на обещания за 2017 референдум, ще помоли британците да подкрепят продължаването на членството на Обединеното кралство в ЕС.

Според източник, запознат с начина на мислене на лидера на Консерваторите, Лондон иска да заличи или да промени идеята за един „все по-тесен съюз“, която е част от преамбюла на европейските договори от началото на тяхното създаване.

За много британци думите „все по-тесен съюз“ означават безжалостно едностранно пътуване, в което националният суверенитет се премества все по-близо до Брюксел и негласната финална дестинация е европейска супер-държава.

„Все по-тесен съюз“ отдавна вбесява Джон Бул, патриотичния рисуван англичанин, драпиран в британското знаме, който мисли, че страната му се е включила към единния пазар през 1973, но вместо това се е оплила във все по-натрапчиво европейско управление.

„Разбираме и уважаваме правото на другите да изпълняват задълженията си към тази цел. Но за Великобритания, а може би и за други, това не е на дневен ред“, каза Камерън през януари.

Помощниците му се надяват да тушират дразнещата фраза или поне да покажат ясно, че тя се отнася само до тези, особено в евро зоната, които се стремят към по-голяма интеграция.

Бившият френски президент Никола Саркози отбеляза значима победа през 2007, когато заради него „свободна и неограничена конкуренция“ отпадна от основните европейски ценности в Договора от Лисабон. Като с това не промени нищо в европейското законодателство, регулиращо конкуренцията.

Символично за мирогледа на Лондон е и „европейското гражданство“, утвърдено от Договора от Маастрихт през 1992. За британците (и адвокатите на Министерство на външните работи), европейските граждани са граждани на собствените си страни, не на ЕС.

ОБРАТНО КЪМ ЧЕРНИТЕ ПАСПОРТИ?

На практика, „европейското гражданство“ противоречи на малко права, освен на възможността на постоянно пребиваващите европейски граждани да гласуват на местни и европейски избори в съответната страна.

Но означава, че британците получават паспорти в цвят бордо, като на останалите граждани на ЕС, с

релефно изписаните думи „Европейски съюз“ над надписа „Обединено Кралство на Великобритания и Северна Ирландия“ и кралския герб на корицата.

Според споменатия източник връщането към традиционния черен британски паспорт без провокиращото име на ЕС, може да бъде друга символична победа за Камерън.

В своя реч в Берлин през май, Секретарят по Външните политики Уилям Хаг посочи някои от основните области, които Великобритания иска да промени и по същество европейското право, особено що се отнася до социалното законодателство.

Британците не могат да разберат „защо Брюксел трябва да се меси във времето, през което младите лекари имат право да работят или защо гражданин от друга страна членка може да продължи да получава помощи, дори и след като се е преместил обратно в родната си страна“, каза Хаг.

Британските регулации, ограничаващи достъпа на имигрантите от ЕС до социалната система, беше причина за обтягане на отношенията на Лондон с Европейската Комисия.

Премахването или облекчаването на европейските правила, които ограничават работната седмица до 48 часа, гарантирайки на работниците 11 часа почивка на всеки 24-часа, както и даването на еднакви права на временно заетите работници с тези на постоянно заетите служители, са основни приоритети, казват британските власти.

Още няколко държави членки, предимно сред централните и източноевропейските страни, които се присъединиха към блока през последното десетилетие, също искат да променят законодателството за работното време.

Но за някои от водещите западноевропейски страни като Франция и Германия, тези правила са сред малкото социални постижения, които балансират приятелски настроения към бизнеса икономически дневен ред на ЕС.

„Социална Европа е мъртва“, казва цитираният източник. „Хората в Европа вярват, че Великобритания я уби с източното разширяване, и до някъде го направихме като вкарахме тези източноевропейски страни, които превърнаха членството в надпревара към дъното“;

Камерън каза още, че иска да завърши единния пазар, да намали европейската бюрокрация и да увеличи ролята на националните парламенти. Но едва ли ще се върне към старите амбиции да се премахне Общата селскостопанска политика на ЕС, а и среща съпротива от партньорите, подразнени от избираността на британската политика спрямо ЕС.

ЧУВСТВТЕЛНО

В жест към евроскептичните консервативни законодатели, правителството обяви миналата година, че ще откаже от повече от 130-те европейски мерки за сътрудничество в областта на правосъдие и вътрешни работи, предвидени съгласно Лисабонския договор.

С по-малко фанфари, миналия месец правителството тайно помоли да се оттеглят 35 от тези разпоредби, включително и Европейската заповед за арест, която позволява трансферирането на заподозрени между държавите членки без дълги процедури по екстрадиция.

Източник от френското правителство каза, че вицепремиерът Ник Клег от про-европейските либерални демократи, партньори в коалицията на Камерън, се обадил на френския министър-председател Жан-Марк Еро, за да потърси подкрепа при вземането на решение дали Великобритания може да избира към кои мерки да се присъедини.

„Клег обясни, че това е много чувствителен за вътрешната политика въпрос, а Камерън е

искал да се върне само към седем или осем области, но той се е борил, за да задържи Великобритания в повече,” каза източникът.

Колко е важен европейският дебат беше показано и от начина, по който правителството представи първите три от серия доклади за това как членството в ЕС се отразява на Великобритания.

Правителството изчака докато парламентът излезе във ваканция и издаде масивните проучвания без пресконференция или придружаващо политическо обобщение в деня, в който кралското бебе се роди.

Про-европейско настроените приветстваха основното откритие, че британската икономика печели значително от членството в единния пазар на ЕС, докато евроскептичните вестници избрах да подчертаят високата цена на европейските регулации за британския бизнес.

Някои критици на членството в ЕС казаха, че проучванията пропускат основната идея: загубата на национален суверенитет, която те приемат като по-важна от икономическите спорове.

Найджъл Фараж, лидерът на Британската Независима Партия (UKIP), която привлече много консервативни гласоподаватели с кампанията си, обещаваща излизане от ЕС, отхвърли прегледа като „цинично и безполезно упражнение по връзки с обществеността.”

Това състезание между анализи на разходи и печалби и идеологични схващания, загатва ожесточена и несигурна кампания за референдум, ако Консерваторите спечелят изборите през 2015.

„Този, който рамкира случая, ще спечели спора относно ЕС,” написа британският политически блогър Джон Уорт. (www.jonworth.eu)

В стремежа си за промяна на договорите за ЕС, която да предложи на избирателите си, Камерън разчита на подкрепата на германския канцлер Ангела Меркел, защото Берлин оценява ролята на Великобритания като привърженик на свободния пазар, балансирайки френските интервенционизъм и протекционизъм.

„Германия се страхува да не се озове в двойно легло с Франция,” каза близкият до министър-председателя източник.

Но той призна, че дори и Великобритания да успее да осигури промени в символите и в законодателството на ЕС, далеч не е сигурен какъв ще е резултатът от референдума, най-малкото защото тези, които призовават за гласуване с „Да”, могат лесно да бъдат изобразени като космополитен елит, загубил връзка с хората.

Оригиналният текст [може да прочетете ТУК](#).